

Anders Fogh Rasmussens tale ved Venstres landsmøde

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Statsminister

Dato

17. november 2007

Tak skal I ha'. Rigtig mange tak skal I ha'.

Det er jo på mange måder et bevægende øjeblik og jo i høj grad et historisk landsmøde i Venstre. Et landsmøde, der finder sted ganske få dage efter et folketingsvalg, som for Venstre blev virkelig et historisk valg. En god dag for Danmark, en god dag for Venstre, VK regeringen fortsætter for en tredje periode.

Og det er historisk, at en Venstre-ledet regering bliver genvalgt for en tredje periode, og det er historisk, at Venstre for tredje valg i træk er Danmarks største parti.

Ganske vist led Venstre et mandattab, og det er selvfølgelig altid kedeligt at sige farvel til gode kolleger i Folketingsgruppen. Men resultatet af valget den 13. november er alligevel og stadigvæk det tredjebedste valgresultat, Venstre har opnået siden 1947 – kun overgået af de to seneste folketingsvalg i 2001 og 2005. Og i den 60-årige periode siden 1947, der har Venstre før 2001 faktisk kun haft statsministerposten to gange, nemlig fra 1950-53 med Erik Eriksen, og så i 1974 med Paul Hartling, og det var meget betegnende for det sidste århundrede.

I det sidste århundrede var det som om, at det var Socialdemokraterne, der havde første fødselsretten til regeringsmagten i Danmark. Men nu har vi vist, at Venstre for en tredje valgperiode kan lede det politiske arbejde, og dermed er der skabt et nyt mønster. Et nyt mønster med Venstre som det brede folkelige parti, der ligeværdigt kan påtage sig den politiske ledelse af Danmark.

Befolkningen gav os mandat til at fortsætte regeringsarbejdet. Det er en stor tillid, og det er et stort ansvar. Og lad os fra dette landsmøde sende et klart signal

om, at vi er parate til at fortsætte arbejdet for et endnu bedre samfund, med flid, troværdighed og ansvarsbevidsthed.

Jeg vil godt benytte dette landsmøde til at takke alle for en aldeles fremragende valgkamp. En produktiv valgkamp, hvor vi førte valgkamp i høj grad på værdier og holdninger. En moderne og spændende valgkamp. Vi fik denne gang det helt store gennembrud på internettet. Venstre var i sin tid først på internettet, og denne gang gav vi nettet det virkelige brede gennembrud. Jeg kan oplyse, at Venstre TV, som man kunne se på nettet, dagligt havde i gennemsnit 750.000 seere, og det har gjort Venstre TV til en af landets største TV-stationer.

Nogle af jer kender måske også til det, der hedder MySpace og Facebook på internettet. På Facebook fik jeg over 4000 venner. Og det er ganske mange. I USA bruger man meget den måde at komme i kontakt med hinanden på. Jeg tror, at samtlige amerikanske præsidentkandidater har venner på Facebook. Nu er Danmark jo noget mindre end USA, men hvis man ganger mit antal af venner op til amerikanske forhold, så har jeg slået samtlige amerikanske præsidentkandidater.

Og så vil jeg sige også, at ikke mindst Venstres Ungdom har været aktive og vundet kampen om at være sjovest på nettet.

Al den kreativitet siger meget om Venstre. Det, der er godt nok i dag, er ikke godt nok i morgen. Vi vil hele tiden gøre det endnu bedre. For os er det konstant tid til forandring, og man kan altid regne med, at det bliver til noget.

Jeg vil gerne takke alle dem, der har slidt og slæbt i valgkampen. En stor tak til vore mange folketingskandidater, som har trukket et enormt læs under valgkampen, og ført en valgkamp, der har vist et samlet og helt Venstre, der stod sammen om opgaven.

Jeg vil sige tak til medlemmerne af kandidatbestyrelserne.

Kandidatbestyrelserne er jo en helt ny ting i vores nye organisationsstruktur. Og jeg skal sandelig love for, at de hurtigt blev kastet ud i en stor opgave. En opgave, der er blevet løst til meget stor tilfredshed for kandidaterne.

Kandidatbestyrelserne har ydet en helt fantastisk opbakning til vore folketingskandidater. Nu har vi så fået valgt en ny folketingsgruppe med ganske

mange genvalg, men jo også forholdsvis mange nyvalg. Det er en stærk folketingsgruppe. Det er en engageret folketingsgruppe med indbygget fremtid. Og det bliver nødvendigt, for der er rigtig mange opgaver at gå i gang med.

Et folketingsvalg betyder som regel, at vi skal tage afsked med gode venner og kolleger i gruppen. Enten fordi de selv har besluttet at stoppe det politiske arbejde, eller fordi de – altså som følge af vælgernes stemmeafgivning – ikke opnår genvalg. Og det er jo også tilfældet denne gang. Jeg vil gerne sige tak for indsatsen gennem mange år til Hanne Severinsen, Pia Larsen, Kurt Kirkegaard og Jørgen Winther, som ikke genopstillede til folketingsvalget. Og der skal også lyde en stor tak for indsatsen i de forløbne år til de folketingsmedlemmer, der desværre ikke opnåede genvalg. Derfor en stor tak til Charlotte Antonsen, Hans Andersen, Jens Hald Madsen, Marion Pedersen, Irene Simonsen og Ulrik Kragh. Tak for jeres indsats. Og så vil jeg rette en tak til tidligere gruppeformand og minister Svend Erik Hovmand, der stoppede efter 33 år i Folketinget. Svend Erik og jeg har mange gode minder sammen. Og det kunne jeg fortælle mange historier om, for vi startede på Christiansborg med at dele kontor. Men det skal jeg spare jer for i dag. Men jeg vil sige Svend Erik tak for en loyal og dygtig indsats på mange forskellige poster i de mange år. Tak skal du have, Svend Erik.

Og så vil jeg rette en helt særlig tak til Folketingets nu afgangende formand, Christian Mejdahl. Christian, du har bestridt landets højeste folkevalgte embede. Du har gjort det på din egen måde. En måde, der har skabt respekt langt ud over Venstres rækker. Du har forvaltet embedet med værdighed, redelighed og jysk lune. Det var ikke nogen tilfældighed, at et samlet folketing brød alle regler og hyldede dig med stående klapsalver, da du afsluttede dit sidste møde i Tinget. Christian, vi skylder dig en stor tak.

Og så vil jeg endelig rette en stor tak til Venstres Ungdom for en uforlignelig indsats i valgkampen. Og jeg vil adressere takken til VU's formand, Thomas Banke, og VU's i øvrigt første kvindelige næstformand, Mette Bode. I blev begge valgt i midten af juli måned og blot tre måneder efter, blev I kastet ud i et folketingsvalg. Og I har i den grad leveret varen. Tak for jeres fantastiske engagement, jeres loyale indstilling og den helt igennem imponerende indsats. Det har været en stor fornøjelse at arbejde sammen med jer i valgkampen. Og her fra Venstres Landsmøde skal der lyde en stor tak til alle i Venstres Ungdom.

Og så til jer alle sammen her og dem, der er derhjemme. Vi har været igennem et

år, der har trukket store vekslers på Venstres organisationsfolk og folkevalgte. Og derfor vil jeg gerne sige tak til hver og en af jer for en flot indsats. Venstre kan kun fungere med succes, hvis vi arbejder i fællesskab og arbejder som et team. Der er derfor grund til at takke de tusindvis af organisationsfolk, der påtager sig et ansvar i bestyrelser, i udvalg og vore nye netværk og til de knap tusind venstrefolk, der knokler som folkevalgte i kommuner, i regioner og jo altså også i Folketinget. Til alle jer vil jeg gerne sige tak for indsatsen.

Se, nu starter jo så arbejdet efter folketingsvalget. Og jeg føler trang til i den forbindelse at takke vore konservative venner for en god valgkamp, hvor Venstre og Konservative kæmpede godt sammen. Jeg vil takke Bendt Bentsen. Bendt og jeg har udviklet et meget stærkt, fortroligt og loyalt samarbejde. Og det er grunden til, at vi i disse år oplever et historisk godt forhold mellem Venstre og Konservative. Jeg synes, at vi fra vores landsmøde skal sende en hilsen til De Konservative.

Og så vil jeg også gerne takke Dansk Folkeparti. Vi har mellem VK-regeringen og Dansk Folkeparti haft et meget positivt og meget resultatrigt samarbejde i de forløbne seks år. Seks år, som har været præget af betydelig politisk stabilitet. Det er jo sådan, at vælgerne har sammensat Folketinget sådan – i hvert fald indtil dette valg – at det eneste parti, som støttede VK-regeringen, var Dansk Folkeparti. Og det synes jeg, at der er grund til at erindre sig. Alligevel så lykkedes det i de seks år at skabe meget brede flertal bag det meste af vores lovgivning. Faktisk var det sådan, at firs procent af den lovgivning, der blev vedtaget, er vedtaget med brede flertal i Folketinget. Og det synes jeg, der er grund til at sige Dansk Folkeparti tak for. Tak for støtten til VK-regeringen. Men også tak for, at vi har kunnet etablere et bredt samarbejde i Folketinget.

Og jeg vil gerne sige på dette landsmøde, at det vil også være min bestræbelse i det nyvalgte folketing. Vi rækker hånden ud til et bredt samarbejde, for det er vores opfattelse, at landet er bedst tjent med, at betydende og langtrækkende reformer hviler på et solidt politisk fundament i Folketinget. Jeg glæder mig over, at det nye parti – Ny Alliance – har peget på mig som statsminister. Jeg håber, at det bliver fulgt op af vilje til samarbejde på konkrete områder. Så vi inviterer til bredt samarbejde. Ikke blot de to partier, som har peget på mig som statsminister, Dansk Folkeparti og Ny Alliance, men det er en invitation, der også gælder de øvrige partier i Folketinget. Og nu er forhandlingerne om et politisk grundlag for regeringens fortsættelse gået i gang.

Det vil der gå nogle dage med. Vi tager os den tid, der skal til for at tilvejebringe et solidt grundlag, der kan sikre den samme stabilitet i den kommende fire års valgperiode, som vi har oplevet i de forløbne seks år. I må have forståelse for, at dette landsmøde også er lidt anderledes på den måde, at jeg sidder midt i forhandlingerne, og det betyder, at jeg ikke som vanligt kan bruge Venstres landsmøde til sådan at opridse store planer for, hvordan vi nu skal gribe det politiske arbejde an i de kommende år.

Jeg er bange for, at det kan bringe forstyrrelser i de forhandlinger, der i øjeblikket finder sted. De er udfordrende nok i forvejen, men jeg kan da godt sige, at nogle af de væsentlige temaer, der er oppe i de igangværende forhandlinger, det er at få tilvejebragt et bredt flertal bag regeringens velfærdsudspil – kvalitetsreformen. Kvalitetsreformen er et omfattende projekt, som er forberedt gennem lang tid med inddragelse af brede grupper i det danske samfund.

Kvalitetsreformen skal være rammen om det, jeg vil kalde det 21. århundredes nye velfærdsmodel. En velfærdsmodel med brugerne i centrum, med aktivt engagement og involvering af medarbejderne i de enkelte institutioner og med stærk ledelse i de enkelte institutioner.

En velfærdsmodel, der er præget af vidtgående frihed til at finde lokale løsninger, mindre centralisme, mere decentralisering, en tro på, en tillid til de mennesker, der arbejder i det daglige rundt omkring på sygehusafdelingerne, i skolerne, i daginstitutionerne, i ældreplejen, og hvor vi ellers udfolder velfærdsservice i det danske samfund. Vi har indgået en meget bred aftale med fagbevægelsen som et væsentligt element i denne kvalitetsreform, og det er mit store ønske, at det kunne blive fulgt op af en meget bred aftale på Christiansborg, der kan skabe en sikker ramme for udviklingen af vores velfærdssamfund i de kommende år. Det er ikke tilfredsstillende for de tusinder af medarbejdere i den offentlige sektor, som slider og slæber i det daglige med pasning, omsorg, pleje, undervisning, at de hele tiden skal føle, at de er en politisk kampplads, hvor negative historier får lov at overskygge alt det positive, der foregår ude omkring. De fortjener, at vi på Christiansborg skaber en bred national aftale om velfærdssamfundets udvikling i det kommende år, således at de ved, hvilke rammer, der kan disponeres indenfor og ikke bliver en politisk kampplads, som vi har set det hidtil. Det er min bestræbelse, og det er en

invitation til alle Folketingets partier.

Så har vi en anden stor udfordring. Det er at skaffe arbejdskraft nok i det danske samfund i de kommende år. Vi har jo en fantastisk stærk økonomi, som i sig selv giver betydelig efterspørgsel efter medarbejdere, ikke mindst i de private virksomheder, men derudover så har vi altså en befolkningsudvikling som gør, at der altså bliver flere ældre, og der er færre i de erhvervsaktive årgange. Og det giver et pres på vores arbejdsmarked. For eksempel inden for det offentlige. Der ved vi de næste 10 år, der skal der pensioneres omkring 200.000. Det er mere end hver fjerde offentligt ansatte. Det bliver en kolossal udfordring bare at finde afløsere nok til dem, der forlader arbejdsmarkedet, fordi det er de store årgange, der forlader arbejdsmarkedet, og det er de små, der træder ind. Det er vi nødt til at finde en løsning på, fordi ellers er alle velfærdsløfter, så er de tomme løfter. Hvis ikke vi har arbejdskraft nok, hvis ikke vi har medarbejdere nok i de enkelte institutioner, ja, så nytter det alt sammen ingenting. Så er det jo ikke engang spørgsmål om penge, det er et spørgsmål om at få mennesker nok til at være beskæftigede med velfærdsservice.

Derfor har vi lagt en jobplan frem. Ti konkrete punkter, og den betyder, at vi både vil øge udbudet af arbejdskraft fra mennesker, der i dag er sat uden for arbejdsmarkedet her i landet og øge indvandring af kvalificeret arbejdskraft fra udlandet på områder, hvor vi har brug for arbejdskraft og af mennesker, som har de kvalifikationer, som vi har brug for i det danske samfund. Jeg tror også, at det fortjener at hvile på et bredt politisk fundament i Folketinget, så det er et andet vigtigt tema i de forhandlinger, der finder sted i øjeblikket.

Så har regeringen jo også fremlagt en meget ambitiøs klima- og energiplan. Vi sigter på at anvende mere vedvarende energi i Danmark. Helt præcist har vi stillet det mål, at vi på meget langt sigt, og jeg siger med det samme, det er meget, meget langt sigt, at vi da skal være selvforsynende med vedvarende energi. Det kan lyde ambitiøst, og det er det virkelig også, men jeg mener helt alvorligt, at den dag, hvor vi ikke længere har olie og naturgas i Nordsøen, der skal vi danskere stadigvæk kunne være i stand til at tilvejebringe vores egen energi, sådan at vi ikke er afhængige af at skulle købe energi fra udemokratiske lande og ustabile regioner i verden. Lande og regioner, som kan finde på at misbruge energiforsyningen som led i udenrigs- og sikkerhedspolitikken.

Dertil kommer jo så også klimaet. Vi har en forpligtigelse, synes jeg, til at

forebygge eller forhindre den menneskeskabte del af klimaforandringen, og jeg er blevet overbevist om, at en væsentlig del af den temperaturstigning, vi har set de sidste to generationer, er skabt af menneskers aktivitet, og det synes jeg, vi har en forpligtigelse til at gøre noget ved. Og derfor har vi fremlagt en ambitiøs energiplan, der så sætter det delmål, at vi frem mod 2025 mindst fordobler andelen af vedvarende energi i Danmark fra de nuværende 15 til mindst 30 procent. Det er en kæmpe opgave, som også involverer meget langsigtede investeringer i det danske samfund, og også derfor vil det være en fordel at klima- og energipolitikken hviler på et bredt flertal i Folketinget.

Så skal vi fortsætte vores integrationspolitik. Vi har i løbet af de sidste seks år set, at 30.000 flere danskere med indvandrebaggrund er kommet i beskæftigelse, men det er desværre stadigvæk sådan, at omkring halvdelen af dem, der kommer fra ikke-vestlige lande er uden job. Jeg synes, det er et særligt problem, at mange kvinder med indvandrerbaggrund ikke er på arbejdsmarkedet, for det vil også i længden skabe ligestillingsproblemer i det danske samfund, og det vil for den samlede integration i det danske samfund være en stor fordel, hvis vi kunne få flere kvinder med indvandrerbaggrund gjort aktive på arbejdsmarkedet. Så her skal vi fortsætte indsatsen, både når det gælder job og uddannelse, således at danskere med indvandrebaggrund kommer i job og uddannelse i samme omfang som andre danskere. Og så skal vi hele tiden huske, at integration har også en værdimæssig side. Vi har desværre oplevet, at små isolerede grupper af unge med indvandrerbaggrund har antaget ekstremistiske holdninger, er blevet grebet af en form for radikaliserings, der også har ført dem ud i planlægning af terrorhandlinger. Der er sket anholdelser, der er sket dømfældelser, og det vi kan se, det er også, at dem, der bliver dømt, og dem, som er mistænkt for at planlægge terrorhandlinger, er nogle, der på overfladen virker velintegrerede, for de har både job og uddannelse. Og det fortæller os, at det er ikke nok med job og uddannelse, når vi snakker integration. Der er også tale om en værdimæssig side af integrationen. Det er utroligt vigtigt, at integrationen i det danske samfund også handler om det, man kunne kalde demokratisk integration. Altså en bevidsthed om de grundlæggende værdier, som det danske folkestyre bygger på. Og det vil også være et vigtigt element i regeringens kommende regeringsprogram.

Så er der asylpolitikken, som jo blev et af diskussionspunkterne i valgkampen. Jeg synes, det er vigtigt, at vi holder fast ved nogle kernepunkter i dansk asylpolitik, nemlig at flygtninge, som kommer til Danmark, som er reelt

forfulgte, de skal selvfølgelig have et fristed. Men også, at hvis man får afvist sin ansøgning om asyl, fordi et uafhængigt flygtningenævner er af den opfattelse, at den pågældende ikke er reelt individuelt forfulgt. Ja, sådanne afviste asylansøgere, de skal vende tilbage til deres hjemland, og det skal de hurtigst muligt. Det synes jeg er to vigtige kernepunkter at holde fast i, men så skal vi selvfølgelig også holde fast i, at så længe asylansøgere er i Danmark, så skal de behandles ordentligt og have ordentlige forhold. Og vi kommer ikke uden om, at der er opstået et særligt problem navnlig med afviste irakiske asylansøgere, fordi vi er i en situation, hvor vi ikke kan tvangshjemsende dem. Nu vil jeg lige minde om, at det er afviste asylansøgere, der godt kunne vende hjem, hvis de selv ville, fordi Irak tager gerne imod asylansøgere. De tager gerne imod dem, hvis de vender hjem frivilligt. Men det vil de ikke, og vi er så ikke i en situation, hvor vi er i stand til at tvangshjemsende dem.

Og det betyder, at nogle har boet her i ganske mange år. Ikke mindst for familier med børn kan det give problemer, og selvfølgelig især for børnene kan det give problemer. Derfor har vi også i flere omgange forbedret situationen for børnene. Før valget blev udskrevet, der fremlagde vi yderligere initiativer, og det er min hensigt, at vi skal søge tilslutning i Folketinget til at gennemføre disse initiativer. Derfor har jeg lagt op til, at vi kunne få en politisk aftale med fire elementer.

For det første at vi gennemfører det program for aktivering og uddannelse af afviste irakiske asylansøgere, som er sat i gang. For det andet, at vi forbedrer uddannelsestilbuddene til børnene, både når det gælder folkeskole og ungdomsuddannelse. For det tredje at vi efter konkret vurdering giver mulighed for, at afviste asylansøgere fra lande, hvor vi ikke er i stand til at tvangshjemsende, kan bo uden for asylcentre.

Og endelig for det fjerde er vi også parate til at overveje, om man kan forbedre den støtteordning, der gælder, hvor man hjælper afviste asylansøgere økonomisk i forbindelse med tilbagevending til deres hjemland. Så de får et økonomisk fundament for at starte en ny tilværelse i det land, hvor de oprindeligt kom fra.

Jeg ser gerne, at vi kan finde en løsning på denne konkrete udfordring, og så tror jeg altså også, der er behov for at få skabt sikkerhed om den langsigtede asylpolitik. Der kom under valgkampen, hvad jeg vil kalde besynderlige udspil fra bl.a. Socialdemokraterne og De Radikale. Udspil som, hvis man skal tage

dem for pålydende, vil betyde, at Danmark går langt videre, end de lande vi normalt sammenligner os med, når det gælder situationen for afviste asylansøgere. For det forslag, der blev fremlagt, gik ud på, at man skulle indføre en generel adgang til, at afviste asylansøgere kan arbejde. Og når man kigger på de lande, vi normalt sammenligner os med, så er det ikke situationen.

Og der er det min store bekymring, at hvis vi gør det i Danmark, og altså bliver det land, hvor det er nemmest at skaffe sig adgang til arbejdsmarkedet via asylsystemet, så vil vi simpelthen blive en magnet, blive et tiltrækkende sted for alverdens menneskesmulere. Jeg tror ikke, det kan være nogens mening, at det skal være dét, vi skal ende i. Derfor har vi lagt op til, at man kunne nedsætte et ekspertudvalg, som kunne klarlægge reglerne i andre lande, således at vi ikke i Danmark begynder at foretage os noget overilet.

Jeg håber, at det kan lade sig gøre at skabe en bred politisk opbakning til de grundlæggende principper i en fast og fair asylpolitik, hvor vi altså giver fristed i Danmark til mennesker, der er reelt forfulgte, men også holder fast i, at afviste asylansøgere, de skal vende tilbage til deres hjemland så hurtigt som muligt.

Så vil EU selvfølgelig blive en af udfordringerne i den kommende tid. Der er i EU besluttet en ny traktat, vi er i øjeblikket ved at vurdere den juridisk. Det arbejde er færdigt til december, og så er det min forventning, at vi til december kan træffe en beslutning om, hvordan vi kan gribe ratifikationen af den nye traktat an i Danmark.

Det er utrolig vigtigt, at den politik, vi nu tilrettelægger i den kommende valgperiode, bliver holdt inden for økonomisk ansvarlige rammer. Danmark har i dag Europas stærkeste økonomi, og jeg vil ikke stå og sige, at det alene er den nuværende regerings fortjeneste, for sandheden er, at det er en situation, der er forberedt gennem en meget lang periode. Faktisk kan man sige, at grunden til det hele blev lagt i 1982, da den borgerlige regering overtog ansvaret efter skiftende Anker Jørgensen-regeringer.

Der blev der lagt et stærkt fundament med en fastkurspolitik, lavinflationspolitik og konkurrenceevnepolitik. Der blev tilstræbt overskud på både betalingsbalance og offentlige finanser. Og vel at mærke overskud, der blev brugt til at afvikle gæld og ikke bare til at øge udgifter. Og i det hele taget tilrettelagt en politik, der sigtede på en bæredygtig udvikling i det offentlige

forbrug.

Nu er det vigtigt at holde fast i denne ansvarlige kurs. Der er i øjeblikket et stærkt pres på dansk økonomi, fordi det går så godt, som det gør. Og det betyder, at der er mangel på arbejdskraft. Og det er en situation, der skal håndteres med meget stor økonomisk ansvarlighed. Og derfor er det også vigtigt at slå fast, at finansloven for 2008 skal holde sig inden for ansvarlige økonomiske rammer. Det er vigtigt, at vi ikke sætter de gode økonomiske resultater over styr.

Se nu tager vi altså fat på en ny valgperiode. Og når vi kigger tilbage på de første seks år, vi har været betroet ansvaret, så må man sige, at det har været en fantastisk periode med et omfattende reformprogram, det mest omfattende politiske reformprogram, der er set i nyere dansk politisk historie. Og med solide resultater når det gælder landets økonomiske situation.

Vi har gennemført en omfattende strukturreform med ny kommunalstruktur, ny struktur inden for politi-og retskredse. Vi har gennemført en omfattende velfærdsreform med gradvis forøgelse af tilbagetrækningsalderen med henblik på, at vi kan finansiere velfærd i fremtiden. Vi har gennemført en omfattende globaliseringsreform med den største investering i Danmarks fremtid, som nogensinde er set. Næsten 40 mia. kr. frem til 2012. Vi har gennemført omfattende reformer af vores uddannelsessystem lige fra folkeskolen til de videregående uddannelser alt med hensigt at højne det faglige niveau i Danmark, så vi kan klare os i konkurrencen i fremtiden. Og nu lægger vi op til en kvalitetsreform af vores offentlige velfærdsservice. Det er reformprogrammet.

Vi står med en bomstærk økonomi. En økonomi i topform. En økonomi, hvor aldrig har så mange danskere været i arbejde, ledigheden er rekordlav, der er overskud over hele linien, udlandsgælden er væk, og vi begynder at bygge formuer op i udlandet. Og vi har indledt en ny skattepolitik. Vi holder skatterne i ro gennem et skattestop, der nu har været overholdt i mere en 2100 dage. Ved siden af det har vi gjort mere, end hvad vi lovede ved valgene, for det vi lovede, det var skattestop. Men i to omgange har vi så sænket skatten på arbejdsindkomst. I foråret 2004 og for et par måneder siden gentog vi det. Omkring 10 mia. kr. hver gang. Som sigter på at gøre det ekstra lønsomt at gøre en indsats. Vi skal have et samfund, hvor det kan betale sig at arbejde. Derfor er

det vores politik ikke blot at holde skatterne i ro, men også at lette skatten på arbejde, når økonomien tillader det, når det kan ske inden for økonomisk ansvarlige og socialt retfærdige rammer.

Vi har vist, at det kan vi gøre samtidig med, at der bliver flere penge til vores velfærdssamfund. Vi har brudt påstanden om, at man ikke både kan lette skatten på arbejde og skaffe flere penge til vores velfærdssamfund. Der er nogen, der er stivnede i en gammeldags tankegang om, at det er enten skattelettelse eller velfærd. Vi har vist, at man både kan sænke skatten på arbejde og skaffe flere penge til velfærd. Vi har ovenikøbet vist, at når man gør det, som vi gjorde i 2004, så skaber det mere beskæftigelse, så skaber det lavere ledighed, og det betyder, at der bliver større indtægter til det offentlige, og der bliver lavere udgifter. Og det er klart, at når indtægterne går op, og udgifterne går ned, så bliver der flere penge til velfærd, og det er lige præcis, hvad vi har gjort. Det er, når man tænker dynamisk, det er, når man tænker liberalt, så vi har vist, at vi kan begge dele.

Venner, i 1998 indledte vi den rejse, som vi nu har fået befolkningens opbakning til at fortsætte. I fællesskab lagde vi grunden til det nye Venstre med bred opbakning og forankring i hele befolkningen. I 2001 fik vi befolkningens mandat til at lede landet, og siden da har Venstre været landets største parti.

Vi har skabt solide resultater, en bomstærk økonomi, og forandring af det danske samfund, som går hånd i hånd med tryghed. Men vi vil endnu mere. Nu tager vi fat på den tredje regeringsperiode.

Danmark er mulighedernes samfund. Lad os i fællesskab vise, hvordan vi kan skabe et endnu bedre samfund.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Folketingsvalg, Politisk tale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-fogh-rasmussens-tale-ved-venstres-landsmoede-2007>